

Ապրիլի 15 1938 թ.

ԵՐԱԳԻՐ

ԱՆՏԻԿ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ

ԼԵԶՎԻ ՅԵՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՖԱԿՈՒԼՏԵՏՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

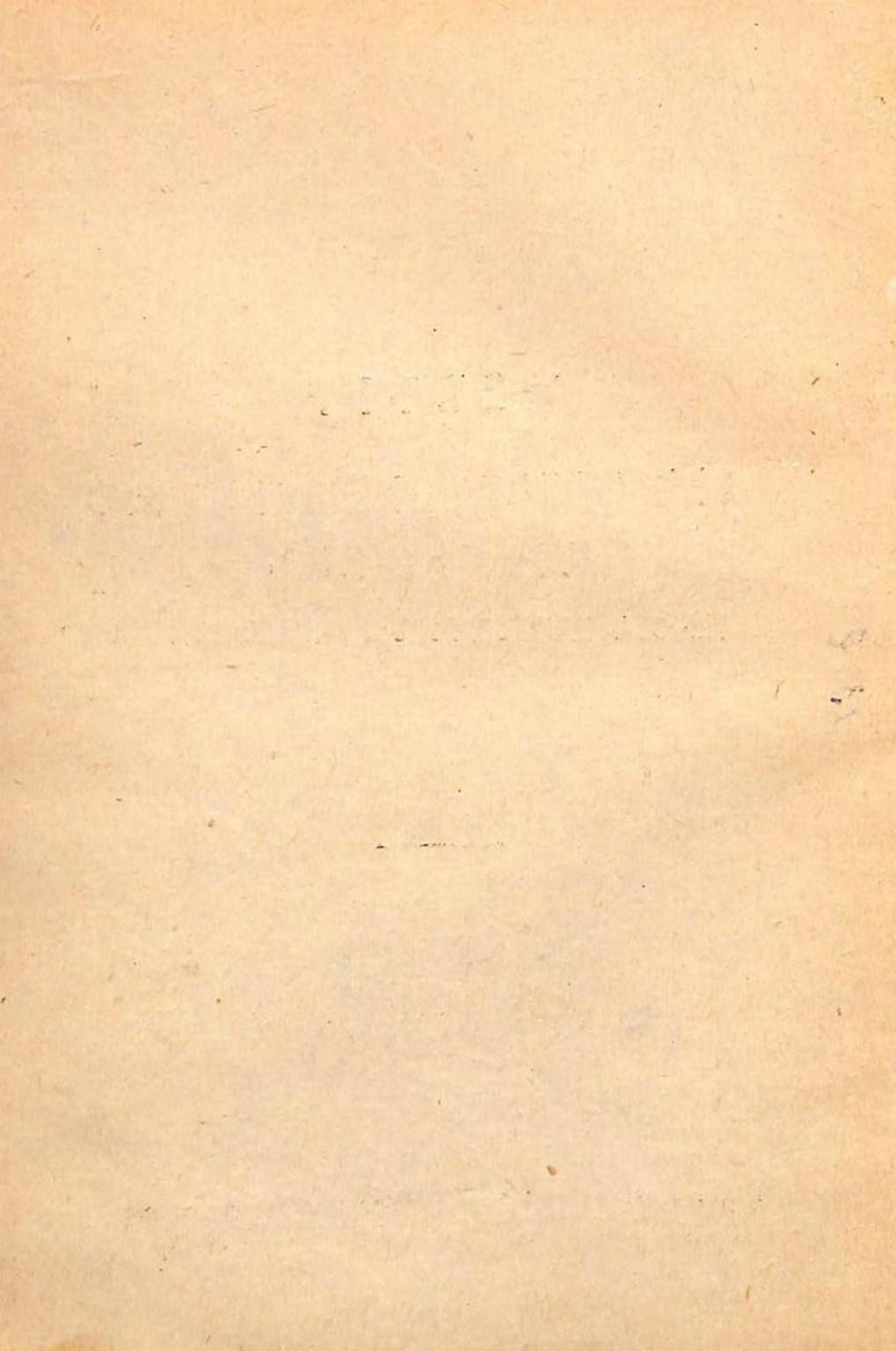
Ա Հ Հ Հ Հ Հ Հ Հ
Հ Հ Հ Հ Հ Հ Հ

ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎՈՐԱԿԱՎՈՐՄԱՆ ԻՆՍԻՑՈՒՏԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՂԻՔԸ

ՅԵՐԵՎԱՆ

1938

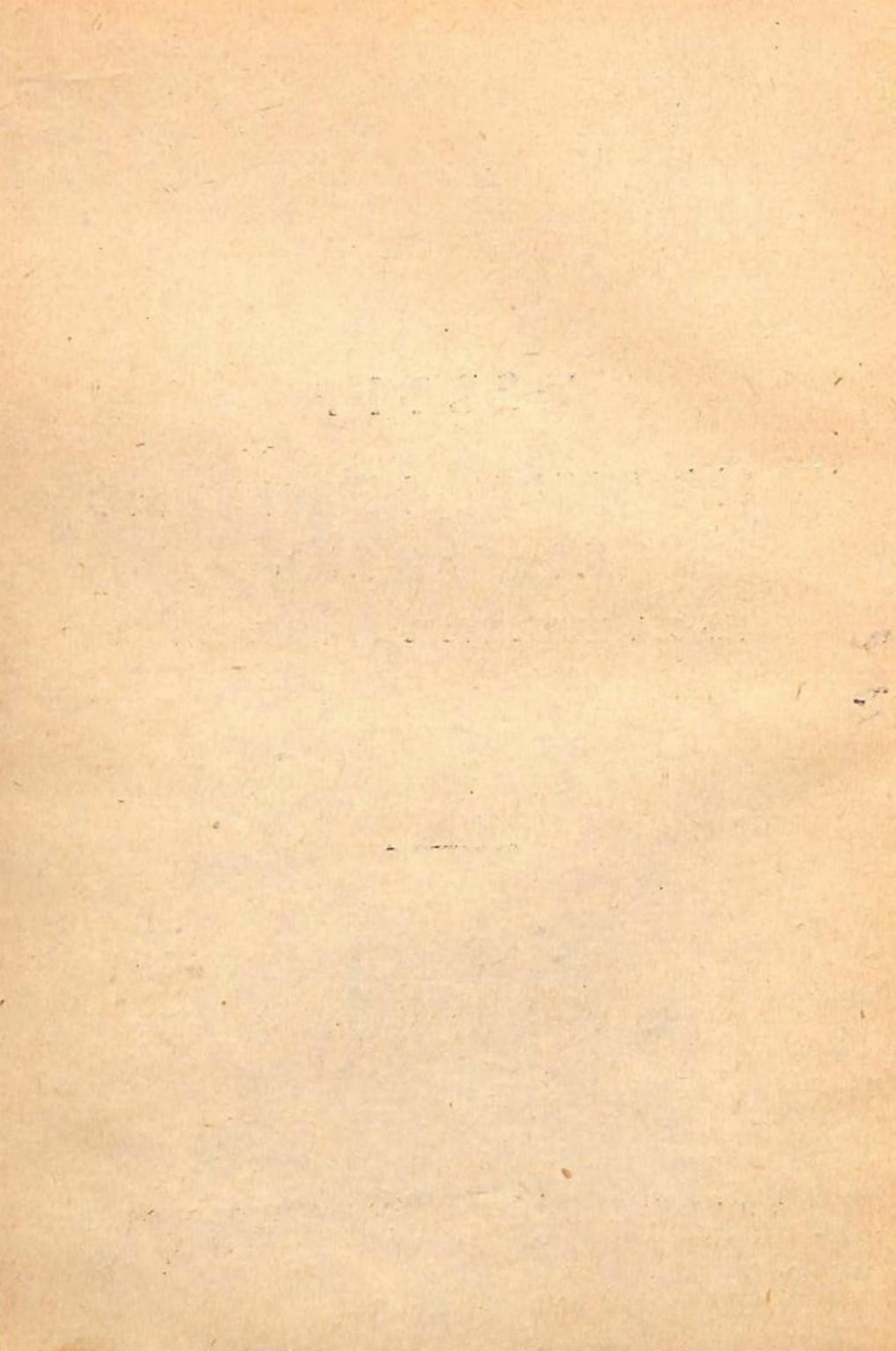
ՀԱԽՀ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎՈՐԱԿԱՎՈՐՄԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ
№ 61 ՀԵՊԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ № 61

ԾՐԱԳԻՐ

ԱՆՁԻԿ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ

ԼԵԶՎԻ ՅԵՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՖԱԿՈՒԼՏԵՏՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Ե ԽՍՀՄ ԺԿԽ-ին կից
քարձրագույն դպրոցների համա-
միաւթեական կոմիտեի կողմից

ԾՐԱԳԻՐ

ԱՆՏԻԿ ԴՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ ՄԵԹՈԴԱԿԱՆ ՊԱՐԱՊՄՈՒՆՔՆԵՐ

Ֆրականության պատմության ուսումնասիրությունը կա-
րող է արգյունավետ լինել միայն այն դեպքում, յեթե տեսական
շաբազրման զուգահեռ ուսումնասիրվեն առանձին յերկեր, կամ,
համենյան դեպօ, հատվածներ այդ յերկերից, առանց վորի այդ
ուսումնասիրությունը կմնա անհիմն: Բանի վոր լսարանում անհե-
նար և վորեն խոշոր գրվածք ամբողջությամբ կարդալ, ուստի
այդ գրվածքներից գոնե մի քանիսի ընթերցանությունը պետք է
գրացնել ուսանողների պարտականությունը: Այդ գրվածքների
և հատվածների որինակելի ցուցակը արվում է սուրբ Նույն
աեղում արվում է գիտական ձեռնարկների ցուցակը, վորոնք
կարելի յե ոգտագործել, սակայն բնավ չի պահանջվում դրանց
բոլորի ուսումնասիրությունը: Նման մեծ ցուցակը արվում է այն
նկատառումով, վոր զրանք զժվար են ձեռք բերվում: Այնուհետեւ
ծրագրին կցված է սուսերեն լեզվով թարգմանված զվարավոր յեր-
կերի ցուցակը: Եթենց գիտելիքները խորացնել ցանկացողների
համար նշված են թարգմանությունները և այն գրվածքները, վո-
րոնք չեն մացված պարտադիր մինիմումի մեջ:

Անտիկ գրականությունների ուսումնասիրությունը պետք
է տարվի յերկու ուղղությամբ՝ 1) տալ փաստական գիտելիք-
ների անհրաժեշտ քանակություն, 2) այդ փաստերը ներկայաց-
նել գիտական լուսաբանությամբ ըստ մարքս—լինինյան մեթո-
դոլոգիայի սկզբունքների: Ֆրականությունը պետք է դիտվի

այլ իդեոլոգիական արտահայտությունների հետ կապակցված, վոր՝
պես պատմական զարգացման յուրաքանչյուր շրջանի վորոշ վոճա-
կան միասնություն։ Դրականնության ուսումնասիրությունը պետք
է կառուցվի պատմական և սոցիալ-տնտեսական հիմքի վրա։ Այդ
ուսումնասիրությունը պետք է տարվի «անցյալի ժառանգու-
թյան» տեսանկյունով և կարակցվի ժամանակակից հարցերի հետ,
ըստ վորում սկսած և նշվի անտիկ գրականության գրական
ձևերի, սյուժետների և պատկերների (որբաղ) արտացոլումը նոր
գրականությունների մեջ։ Այդ կողմը կարելի յե ցույց տալ հատ-
կապես 1) Հոմերոսյան հարցի պատմության մեջ, 2) Վոլթերգա-
կան սյուժետների, որինտկ, Պրոմեթեոսի (Եպիլեսի), Եղիպի և
Անտիգոնների (Սոֆոկլեսի), Հեփալութի և Իֆիգենիայի (Յելլիպիպի-
դեսի), — պատմության մեջ, 3) նոր ատտիկական կոմեդիայի պատ-
կերների (որբաղ) ու նյուժետների պատմության մեջ, — սկսած
Մենանդրից, Պլավտիոսից և Տերենցիոսից մի կողմից, մինչև Շեքս-
պիրը, Մոլյերը Լեսինգը, Կրայստը և այլն, մյուս կողմից, 4) Վեր-
գիլիոսի «Ենեականի» գրական ազգեցության մեջ՝ Դանթեյի,
Տորիվագո Տասոյի, Կամոենսի, Վոլտերի, Միլանոնի, Կոսովակովի,
Խելասկովի, Անատոլ Ֆրանսի, Բոմեն Բոլանի և ուրիշների վրա,
5) Հորացիոսի թողած գրական ազգեցության մեջ (Դերժավին,
Պուշկին, և միջնադարյան տրաբագուրների պոեզիան։

Ուստինողների ուշադրությունը պետք է կենտրոնացվի այն
բաժինների վրա, վորոնք ունեն ավելի մեծ նշանակություն
գեղարվիստական արժեքների սահմանափորձում — այսինքն այս
կամ այն գրականության կլտուիկ շրջանի վրա, մնացած բոլորը
լուսաբանվում են ավելի թողոցիկ կերպով, տրվում են գլխավո-
րապես հելլենիզմի և կայսրության շրջանի գրականության ընդ-
հանուր բնութագիրը, միայն մի քանի գրողներ քնարկվում են
մանրամասնորեն, ինչպես որինառել Ֆեոլիքիտես, Ապոլլոնիոս Բո-
գոսացի, Լուկիանոս, Պլուտարքոս, — հունական գրականությունից,
Պետրոնիուս, Յուլիոսալիս, Ապուլիոս — Հումենիական գրականու-
թյունից։

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Անտիկ գրականությունների հշանակությունը — յիշվողական գրականությունների ընդհանուր պատմության մեջ։ Մարքսի հայացքները։ «Նորմայի անգերազանցելի նմուշի նշանակությունը»։ «Մարդկային հասարակության մանկությունն այնաեղ, ուր այն զարգացել և ամենից չքնաղ («Քաղաքատնտեսության քննադատության խնդրի շուրջը»։ Ներածություն Կուսհրատ, 1932 թ. եջ 58։) Մեթոդովիական հարցերը։ Զիսնաբեկներն ու թարգմանությունները։ Անտիկ փորմացիայի հարցը։ Անտիկ գրականությունների պատմության շրջանները»։

I Բ Ա Ժ Ի Ն

ՀՈՒՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. ՀՈՒՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԱԿՈՒՆՔՆԵՐԸ

Հունական ցեղերը և հունական լիգի հիմնական բարբառաները։ Բանաստեղծության վաղ շրջանի ձեռերը և Գոլկորը։ Աշխատանքային յերգ։ Ծիսական յերգ։ Դիցարանությունը և նրա հշանակությունը գրականության մեջ։ «Հայանի յե, վոր հունական զիցարանությունը հանդիսացել է վոչ միայն հունական գեղարվեստի զինանոցը, այլև նրա հիմքը» («Քաղաքատնտեսության քննադատության խնդրի շուրջը», Կուսհրատ, 1932 թ. եջ՝ 57)։ Առակներ։ Եպոս։

2. ԵՊԻՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹՅՈՒՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄԸ

Հին Եպոս։ Մինչհոմերոսյան բանաստեղծությունը։ Հին աեղները։ Եպիքական բանաստեղծության ժողովրդական հիմքը և աեղների մուծած աղնվական տենդենցիները։ Տաճական ազնքվականության քայլայման ժամանակը։ Զրուցները և յերգերը հերոսների մասին։ «Իլիականի» և «Վոլքսականի» բովանդակության վերլուծությունը։ Պոեմաների ժողովրդականությունը։ Պոեմների կառուցվածքը։ Միասնությունը և բազմազանությունը։ Հոմե

բոսյան հերոսների պատկերները (որբազները): Եպիքական պուեմ-ների վոճը: Պոեմների բանատողը (СТИХ) և լեզուն Համեմա-տոթյուն արիշ ժողովուրդների եպիքական պոեմների հետ: «Ելլականի» և «Ասուսականի» միջև յեղած ժամանակապրական հարաբերակցոթյունը: Բանաստեղծի անձնավորության հարցը: Հոմերոսյան հարցի պատմությունը և նրա ժամանակակից վեճակը:

Յիլլյան պոեմներ: Տնտեսական փոփոխությունները հունական կյանքում և գենուլըատական շարժումը VII դա-րի սկզբում մեր թվականից տառաջ: Եպիքական սահմագործության վախճանը: Գուսաններ (ոտագոգներ): Հոմերոսյան հիմներ: Պոեմա—պարողիաներ: Դիլակոմիկական պոեմներ: Հետիօգոս: Նրա պոեմները համեմտառությունը Հոմերոսի պոեմների հետ: Աշխա-տանքի գաղափարախոսությունը: Բանաստեղծի անձնավորությունը: Անցումն անհուսական քնարերգության:

3. ՔՆԱՐԵԲԴԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹՅՈՒՆԸ ՅԵԿ ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՍԿԻԶԲԸ

VII և VI դարերի սոցիալական հեղափոխության գարարջանը: Տնտեսական աճումն ու նոր հասարակական խմբավորումների ուժեղացումը: Անհատի գերը: Անհատական քնարերգության ծագումը: Բանաստեղծություն, յերաժշտության և պարի միա-ցումը: Լիբրիքական ձեվերը: Ելեփիտ և յամբ: Այդ ժանրերի սահ-մանումը և գլխավոր ներկայացուցիչները՝ Տիրահոս, Արխիլո-խոս, Սոլոն, Թեոդնիս:

Միլոսյան բանաստեղծությունը և նրա տեսակները՝ Մոնո-դիտ և խմբական քնարերգություն: Մոնոդիտական քնարերգու-թյան գլխավոր ներկայացուցիչները՝ Ալկեռս, Սապֆո, Անակ-րեռս: Այլ հասարակական խմբակցությունների բանաստեղ-ծությունը: Հիպոնաքս:

Հանդիսավոր քնարերգությունը և նրա դասակարգային եյությունը: Յերաժշտական ձեավորումը: Մաեսիխորը և Սիմո-նիդեսը: Պինդարոս և Բաքիսիկիդեսը: Դիֆիրամբ: Հունական գի-տության սկիզբը: Առաջին փիլիսոփաներն ու պատմաբանները: Գրտկան արձակը:

4. ԴՐԱՄԱՅԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

ա) Դրամայի և թատրոնի սկիզբը: Նախնադարյան ժողովուրդների միմիքական խաղը: Այդ խաղի նմուշները հույների մոտ: Դիսնիսի պաշտամունքը և նման պաշտամունքները: Դրանց սոցիալական նշանակությունը: Դրամայի ծագումը: Դրամայի հիմնական ժամանակը՝ վողբերդություն, կատակերգություն, սատիրական դրամա: Թեսապիտի կառուցվածքը և թատերական ներկայացումները: Թատրոնի կառուցվածքը և թատերական ներկայացումները: Դերասանները կազմակերպումը: Դերասանները և հասարակությունը:

բ) Եսքիլես: Հունա-պարսկական կափմերի դարաշըրջանը և Արեոպազոսի գլխավորությունը (Վ դարի 1 կեսը): «Կողբերդության հայրը»: Եսքիլեսը և նրա յերկերը: Պատմական իրականության արտացոլումը նրանց մեջ: Երրուստեղագործության բնույթը: Առանձին վողբերդությունների վերլուծությունը: Խորի (խմբի) գերը Եսքիլեսի վողբերդություններում: «Խնդրարկութիները»—մեզ հասած առաջին վողբերդությունը: Դանայացիների մասին առասպելը և նրա նշանակությունը: «Պարսիկները» և անկախության համար մզվող պայքարի հերոյիկան: Ուժի անհատի իգեալը: Ճակատագիրն ու անհատը (Յոթն ընդգետ Թերեյի) վողբերդության մեջ: «Պրոմեթեոսը» և նրա ոբրազի նշանակությունը: Մարքսի գնահատականը: Այդ պատկերի վերամըշակությունը նոր գրականության մեջ: «Որեստեյան» և նրա պատմական ու գեղարվեստական նշանակությունը: Առասպելի իմաստը: Պայքար Արեոպազոսի համար և «Եվմինիդները»: Եսքիլեսի գեղարվեստական պրիյները: Կապակցվածք քառերգություն (տետրոլոգիա): Արիստոտելի տված բնութագիրը՝ Դասակարգային գաղափարախոսությունը: Մարքսի հայացքները:

գ) Սոֆոկլես: Դեմոկրատիայի աճումն Աթենքում: Վ դարի կիսում: Սոֆոկլեսի և Յեվրիպիդեսի ժամանակը: Պերիկլեսի կառավարությունը: Շինարարությունը: Գիտությունը և վիճակությունը: Փիլիպոփաները և գիտնականները Աթենքում: Անաքսազոր, Հիպատիուս: Սոֆիստներն ու Սոկրատեսը: Գեղարվեստագետները—Ֆիդիոս և Եսթիտիկական հայացքները: Դեղարվեստական իգեալը:

Սոփոկլեսը և նրա յերկերը: Առանձին վողբերգությունների վերլուծությունը: «Եղիպ Արքան» և անհատի մեկնաբանությունը: «Անտիգոնան» և աստվածային ու մարդկային որենքի խնդիրը: Որևասեաի որբազի մեկնաբանությունն «Երկարայում» համեմատած այլ վողբերգուների հետ: Սոփոկլեսի ստեղծագործության բնույթը: Հարաբերությունը նոր փիլիսոփայական ուսմունքների հետ: Նրա քաղաքական դերը և զաղափարախոսությունը: Նրա ոբրազների զասակարգային եյությունը: Գրական պրիյումները: Ազատ քառերգությունը: Զուգահեռականության պրիյումը: Կանաց որբազներ: Արխատուելի բնութագիրը: Սոփոկլեսի վերաբերմունքը Յեվրիպիդեսին:

գ). Յեվրիպիդի պատերազմի ժամանակաշրջանում (431-404 մեր թվ. առ.): Յեվրիպիդեսը և նրա յերկերը: Նրա աշխարհայացքի և ստեղծագործության բնույթը: Առանձին վողբերգությունների վերլուծությունը: «Խաղովիտ», «Մեղիա», «Բաքոսի քրմուհիներ», «Իֆիգենիան Ակլիդայում» վողբերգությունների վերլուծությունը:

Յեվրիպիդեսի վերաբերմունքը զեպի ժամանակակից գիտությունը: Քաղաքական, հասարակական և կրոնական աշխարհայացքը: Բանաստեղծական որբազների բնույթը: Կնոջ զրությունը: Արխատուելի զնանատականները: Գրական պրիյումները: Բանաստեղծի անձնավորության արտացոլումն իր ստեղծագործություններում: Ժամանակակիցների և հետագա սերունդների վերաբերմունքը զեպի նա:

հ). Կատագերգության պատմությունը: Կոմեդիան Սիցիլիայում և Պելոպոնեսում: Հին ատաֆեկյան կոմեդիան (V դարի և կեսը և IV դարի սկիզբը) և նրա ընդհանուր ուղղությունը: Արխատովանը և նրա յերկերը: Նրա ստեղծագործության բնույթը: «Ձիավորներ», «Ամպեր», «Իշամեղուներ», «Փորտեղ» և այլն կատակերգությունների վերլուծությունը: Դեմագոգի որբազը: Դաստիարակության հարցը: Դաստավորի որբազը: Վերաբերմունքը գիտության, կրոնի հանդեպ: Քաղաքական և գրական հայացքները: Գրական քննադատությունը: Քաղաքական ստափրայի թուլացումը: Միջին կոմեդիայի անկումը: Արխատովանի ու շրջանի ստեղծագործությունների բնութագիրը: Անցումն «միջին կոմեդիայի» մասին:

Հասարակական պայմանների փոփոխությունը և «նոր առտիկյան կոմեղիան»՝ Մենանգը, նրա յերկերը ու նրա տիպերը: Նրա ստեղծագործության բնույթը: Ազգեցությունը հետագա գրողների վրա: Հունական ստորին խավերի (հիզօն) թատրոնը: Միտոսներն ու ֆլիշակները:

5. ԱՐՁԱԿ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄԸ

Հետաքրքրությունը դեպի պատմական անցյալը: Լոգոգրաֆները: Հունական պատմագիրները: «Պատմության հայր» Հերոդոտը, Թուկիդիդիսը և պատմական մտքի բարձրագույն զարգացումը («համլիանակարն անդամանություն»): Շարագրման գրամատիզմը, որինակ, ժանտախափի նկարագրությունն Աթենքում (II, 47-53): Ճառեր, որ. Պերիկլեսի գամբանական խոսքը (II, 34-46): Քանոնքոն: Նրա մեմորարները («Անաբասիս» և «Հիշողություններ Սոկրատեսի մասին»): «Կիրովեգիս» քաղաքական վեպը: Այդ պատմագիրների պատմական և գեղարվեստական նշանակությունը:

Փիլիսոփայությունը՝ ժառերի իրզմ և իրեալիզմ. Դեմոկրիտ և Եպիկուր: Պլատոնի գեղարվեստական նշանակությունը: Արիստոտելը և նրա «Պոետիկան»: «Պոետիկայի» հետազա վիճակը (Անսինդ և այլք):

Ճարտասանական արվեստի հյությունն ու ծագումը: Խոսքի պաշտամունքը անտիկ աշխարհում: Ճարտասանության հիմնական սկզբունքները: Լիսիոս: Օբրագների տիպիքականությունը: Պատմվածքի վարպետությունը: Խոռվատ: Ճարտասանական դպրոց: Հրապարակախոսություն: Գեղարվեստական արձակի ստեղծումը: Բաղաքական ուղղությունները: IV դարում: Հունական պետությունների ճգնաժամը: Մակեդոնական կուսակցությունը և պայքարն աղատության համար: Դեմոսիթենները և նրա ճառի տեխնիկան: «Ֆիլիպպիկներ»: Պսակի: դատավարությունը (процесс о венке): Ճառի պաթուսը: Հունական անկախության անկումը:

6. ՀԵԼԵՆԻԶՄԻ ՃԱՄԱՆԱԿԱՇՐՋԱՆԻ ՅԵՎ ԱՆՏԻԿ ԱՇԽԱՐՀԻ ՈՒԾ ԺԱՄԱՆԱԿԱՇՐՋԱՆՆԵՐԻ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Տնտեսական և հասարակական փոփոխությունները Հելենիզմի ժամանակաշրջանում (III-1 դարերը մեր թվ. առ.): Նոր կենտրոնները: Պալատական միջավայրը: Մեծ քաղաքները:

Գեղարվեստական և գիտական միտքը այդ քաղաքներում: Գիտնականությունն երսիկական բանաստեղծությունն է: Տիրակալների փառաբանումը: Նոր գրական ժանրերը: Փոքը ձեզիր՝ եպիլիաները: Իզիլիաները: Զեր նրբությունը: Ազիանիզմ և ալեքսանդրիզմ: Կաղմական, Թեոկրիտես, Հերոնդ: Եպիքական պոեմայի վիճակը: Հոռդոսացի Ապոլոն:

Հունական գրականության ուշ ժամանակաշրջանը: Վեպերը: Ճարտասանությունն: Պատմությունն: Պրոտարքոսը և նրա «Կենսագրությունները», Լուկիանոս (Մարքոսի գնահատականը նրա մասին): Փիլիսոփայությունն: Վերաբերմունքը գեղի Հոռմը: Հունական լեզուն ու գրականությունը Հոռմում: Մարկոս Ավրելիուս: Անցումը գեղի բյուզանդական հսկուանն:

II ԲԱԺԻՆ

ՀՐՈՄԵԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1) ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Հոռմի ընդհանությ նշանակությունը, վորպես հունական կուլտուրայի և գրականության հաղորդիչ նոր Յեվրոպական աշխարհին: Հոռմեական գրականության ժամանակաշրջանները: Հոռմի ստրկատիրական հաստրակության ընդհանությ բնույթը: Իտալական հիմնական բարբառները: Հույների և ետրուսկների պատմական դերը:

2. ՀՌՈՄԵԱԿԱՆ ՀՆԱԳՈՒՅՆ ՊՈԵԶԻՅՐ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԳԾԵՐԸ

Ֆոլկլորային տարբեր՝ զբույցներ, ծիսական յերգեր և այլն: Ներին: Ֆասցենիններ, Մատուբա: Մատուրային վուանավոր: Պերճախօսությունն Հոռմի հելենացումը և հունական գրական ձեերի փոխանցումը հոռմեական պոեզիայի մեջ: Այդ ուղղության առաջին բանաստեղծները: Լիվիոս, Անդրոնիկոս Նելլիոս և Եննիոս: Բանաստեղծների դրությունն ու վերաբերմունքը գեղի իշխող գասակարգը:

3. ԱԿՆԱՐԿ ՀՈՌՄԵԱԿԱՆ ԴՐԱՄԱՅԻ
ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

ա) Բնգանուր տվյալները թատրոնի և գրամայի մասին թատերական ներկայացումների կարգը: Հռոմի հասարակության (պյուблиկի) ընույթը: Դերասանների դրությունը:
Հռոմեական կատակերգությունը: Գոյության հասարակական պայմանները: Կամպանական կատակերգությունն Ատանելանան» և նրա տովորական ախտերը: Հունական կատակերգությունը Հռոմում: «Պալիատան» և «Թողարական»: Հասարակական հակազիքը հստանքների պայքարը: «Պրետեքստատան»:

բ) Պլավախոսը և նրա կատակերգությունները: Նրա ստեղծագործության բնույթը: «Խեցեգործական կատակերգություն», (Քանձ), «Յերկվորյակներ», «Մնապարծ ուղմիկը» կատակերգությունների վերլուծությունը. Պլավախոսի կատակերգությունների կառուցվածքը: Տիպերը՝ ժամանակը, սնապարծ ուղմիկը, պարագիտը, խորամանկ ստրուկը, հայրեր և զավակներ, հետերաններ և այլն: Բուֆփոնադա: Հռոմեական և հունական ելեմենտները: Լեզուն և բանատողը (СТИХ): Յերաժշտական ելեմենտները:

դ) Տերենտիոս: Տերենտիոսը և նրա կատակերգությունները: «Յեղբայրներ» կատակերգության վերլուծությունը: Տերենտիոսի ստեղծագործության բնույթը: Համեմատություն Պլավախոսի հետ: Տիպերը: Նրա կատակերգությունների նախերգանքները, Գրտական բանավիճը: «Կոնտամբինացիան»: Սոցիալական հարցերը նրա կատակերգություններում: Վերաբերմունքը գեղի աղնվականությունը: Հռոմեական կոմեգիայի աղգեցություն յեվրոպական նոր կոմեգիայի վրա (Շեքսպիր, Մոլյեր, Լեսինգ, Կլայստ, Ռատրովսկի և այլք):

4. ԳՐԱԿԱՆ ՈՒՂՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ
|| ԴԱՐՈՒՄ ՄԵՐ ԹՎ. Ա.Ծ.

Հունաստանի հպատակեցումը և հունական կրթվածությունը Հռոմում: Հին ժոմանակների նախանձախնդիրները (Կատոն Մեծը): Սցիպիոն Եմիլիանի խմբակը: Հասարակական պայքարը և դաշը վերջում: Հռոմեական պաշտոնեական (СЛУЖИЛОЙ) աղնվա-

կանության «նորիվահատի» գաղափարախոսությունը և Հոռմեական «պրոլետարիատը»: Դասակարգային պայքարի լորումը և դրա արտացոլումը գրականության մեջ: Պերճախոսություն: Գրաքոս յեղբայրներ: Սատիր—Լուցիլիոս:

5. Հ.Ա. Բ.Ա. Գ.Ե. Տ.Ո. Կ.Թ. Յ. Ա.Ն. Վ.Ե. Բ.Հ. Ի. Շ. Ռ. Զ. Ա.Ն. Ի. Գ. Ր. Ա. Կ. Ա. Ն. Ո. Կ. Թ. Յ. Յ. Ո. Կ. Ն. Բ.

Հանրապետության ճգնաժամը: Ցիցերոնի և Կեսարի ժամանակաշրջանը: Քաղաքական պայքարը և ճարտասանուկան արվեստը՝ Անտոնիոս և Կրասսոս: Ցիցերոնի քաղաքական կարյերան: Ցիցերոնը վորպես ճարտասան: Նրա զրվածքները ճարտասանական արվեստի տեսության մասին («Ճարտասանի մասին», «Բրուտոս», «Ճարտասան»): Հունական փիլիսոփայության զաղափարների պրոպականդան: Ցիցերոնի փիլիսոփայական և քաղաքական զրվածքները, նրա նամակագրությունը բարեկամների հետ: Ցիցերոնի նշանակությունը Ցելոպայի պատմության կուլտուրայի մեջ:

Հուլիոս Կեսարը և նրա մեմորարները: Նրա ստեղծագործությունների գեղարվեստական վոճը: Այդ զրվածքների քաղաքական նշանակությունը: Մալյուսիոս և նրա պատմական գըրվածքները: Արդիականությունը նրա լուսաբանությամբ: Բարրոնը և նրա զրվածքները:

Ալեքսանդրիզմը Հռոմում: Բանաստեղծականների կատառը և անձնական զգացմունքի բանաստեղծությունը: Քաղաքական ինդիֆերենցիզմը: Մատերիալիստական փիլիսոփայություն Հռոմում: Լուկրեցիոսը և նրա պոեմը: Սարքսը Լուկրեցիոսի մասին:

6. Հ.ԾՈՄԵԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱԿԵԴԱՐԸ

ա) Ընդհանուր բնույթը: Հանրապետության անկման տնտեսական և սոցիալական պատճառները: Գյուղացիական և պրոլետարական բանակը: Նոր կարգերի սոցիալական արմատները: Ոգոստոսի «պրինցիպատը» և «հոռմեական խաղաղություն»: Շինարարությունը, գիտությունը, գեղարվեստը և գրականությունը: Գրական խմբակները: Մեկենաս:

բ) Վիրակիւրոս: Վիրակիւրոսը, նրա կյանքն ու յերկերը: «Բուկոլիկները» և նրանց հունական ոքրազները: Արդիականու-

թյան արձականգը այդ գործում: «Գեղորդիկները» և հողային հարցն իտալիայում: Քաղաքարախոսությունը: «Ենեական»: Բովանդակության վերլուծությունը: Պոեմի հունական ազբյուրները: Վերաբերմունքը գեպի Հոմերոսը և ց կ կ լ յ ա ն պոեմները: Ապոլլոն Հոռոդոսացին և վողբերգուները: Ժամանակակից մոտիվները: Ոգոստոսի ժամանակաշրջանի կուլտուրայի արտացոլումը: Պոեմի վոճը: Ազգեցությունը յիշուապական հետագա արշանի գրականության վրա (Դանթե, Տասո, Կամոկնս, Միլեռն, Վոլտեր, Կլովատոկ, Խերասկով և այլն): Պուշկինի վերաբերմունքը գեպի «Ենեականը»:

գ) Հոքացիոս: Նրա սոցիալական գրությունը և ստեղծագործությունը: Քաղաքական հայացքները: Վերաբերմունքը գեպի Մեկենասը և Ոգոստոսը: Անցութեալիկուրիզմից դեպի ստոիցիզմը: Արգիականության ընութագիրը: Անձնական տրամադրությունները, վերաբերմունքը գեպի բարեկամուները և ծանոթները: «Հոսուական ներբողներ» (ոգաներ): Ներբողներ բանաստեղծության նշանակությունը թեմայի մասին: Սատիրաները, ուղելձներ: «Պոետիկան»: Արխատոսելի «Պոետիկայի» և Բուալոյի «պոետիկայի» համեմատությունը: Նրա ազգեցությունը ավելի հետագա ժամանակակիցների վրա, որինակ Պուշկինի վրա: Հմմատ. հատկապես «Հուշարձանը»: Մարգսը Հորացիոսի մասին:

դ) Ովկիգիոսը և ուշիշները: Ովկիգիոսը և նրա ստեղծագործությունը: Երոտիքական մոտիվները: Ովկիգիոսի վաղ սկզբնաշրջանի գործերը: Մեծ պոեմները՝ «Մետամորֆոզաները», «Թաստերը», Ովկիգիոսի աքսորը և նրա վերջին գործերը: Ովկիգիոսը և հետագա ժամանակաշրջանները՝ Ովկիգիոսը և տրուբագորները: Ովկիգիոսը և Պուշկինը: Ոգոստոսի ժամանակի մյուս բանաստեղծները՝ Տիրուլոս և Գրուպերցիուս: Քաղաքացիական մոտիվների թուլացումը: Հետաքրքրություն գեպի անցյալը: Տ. Լիվիոսի պատմությունը:

7. ԿԱՅՍՐՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՇՐՋԱՆԻ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Վաղ կայսրության գրականությունը—մեր թվականության 1 դարը: Կայսրության բռնապետական ըեծիմը: Կենցաղային վեպ—«Սատիրիկոն»: Պատրոնիոս: Նրա հիմնական տիպը: Սենեկայի

Վողբերգությունը և նրա փիլիսոփայական աշխատությունները՝ Մարցելիոսի եպիզդամները: Պերսիոսի աստիքաները: Լուկիանոսի ոպողիցին հանրապետական պոեզիան: Ճարտասանություն—Կվինտիլիանոս, Բնական գիտությունները, —Պլինիոս Մեծ:

II գարի—(մեր թվարկ), գրականությունը: Նյութական և գեղարվեստական վերելքը Փլարբոսների և Անտոնինների ժամանակաշրջանում: Պլինիոս Կրտսերը և նրա նամակագրությունը: Դրամատիկական գծերը Տակիտոսի պատմական աշխատություններում: Սվետոնիոս և նրա կենացքրությունը:

Յուլիոսակի սատիրաները: Միստիքական տրամադրությունները: Ապոլոլիոս և նրա վեպը:

Հոռմեական գրականության վերջին ժամանակաշրջանը—III—V գարերը—մեր թվակ.: Ավալինիոս: Ամմիանոս Մարկելինոս, Ապոլինարիոս, Սիգենիոս, Բոնցիոս և այլք: Ճարտասանության և արհեստականության գերազառությունը Հոռմեական իրավունքը: Քրիտոնիական գրականությունը: «Սարուկների հեղափոխությունը»: Անցումն գեպի միջին դարերը:

ДЛЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОЙ ПРОРАБОТКИ РЕКОМЕНДУЮТСЯ СЛЕДУЮЩИЕ МЕСТА

«Иллиада»-I, 11-247; II, 211-264; IV, 394-502 XVIII, 478-603:
XXII, 188-306, XXIV, 471-571.

«Одиссея»—I, 1-10; 102.-324, VIII, 46-92: 487-522: IX, 166-472
XIX, 100—502: XXIII ,1-232.

Эсхил —«Прометей» «Агамемнон».

Софокл —«Царь Эдип» «Антигона»,

Эврипид —«Ипполит», «Медея».

Аристофан—«Всадники» «Облака». «Лягушки».

Лисий —Речи I и XII.

Демосфен —Речи IX (Третья речь против филиппа) и
XVIII (Речь с Венке)

Фукидид — II, 34-46 (Надгробное слово Перикла) «Гор-

шечная комедия» («Клад»), «Менехмы» («Близнецы»).

— «Братья».

— «О природе»; V, 922-1288.

Катулл — Стихотворения «К Лесбии» «На смерть воробья», «Свадьба Пелея и Фетиды». «Коса Вероники», «К Мамурре».

Вергилий — 1 эклога из «Буколик» «Энеида», 1, 81-155, II, 21-249; VI, 1-89 522-558.

584-629: VI 752-892, VIII 608-731, XII 687-952.

Гораций — «Оды» 1, 1 (К Меценату): 1, 3 (К Виргинию). 1, 5 («К Пирре»): 1, 8 (К Лидии); I, 11 (К Левканею); 1, 14 (Корабль); 1, 24 (На смерть Квинтилия Вара), п. 3 (К Деллию) III, 7 (К Помнею Кару); II, 10 (К Лициию), II, 16 (К Фуску); II, 20 («Лебедь»): III, 1 («Умеренность») III, 5 (К Августу); III, 9 («Примирение») III, 10 (К Лициию) III, 30 (Памятник): IV, 5, и 14 (К Августу)

«Эпод» 7

Сатиры 1, 5, 1, 6: II, 6

Наука поэзии.

Овидий — «Метаморфозы», 1, 89-150 «Четыре века») № 1, 313-415, (Девкалион и Пирра): IV 54-166, (Пирам и физба) IV, 146-312. (Ниоба): VIII, 183-233 (Дедал и Икар) VIII 260-546, «Калидонская охота» VIII. 611-724, (Филимон и Бавкида): X, 1-77 («Орфей и Эвридица»). XI, 416-748 («Цеикс и Гальциона»):

«Фасти» п. II. 536-852 («Лукреция» пер. Зелинского, аллады-послания», стр. 306-311)

«Скорбные послания». IV, 10 «Афтобиография, пер. Зелинского, «Баллады-посланий», стр. X—XIV.

— Сатира IV.

ПОСОБИЯ ПО КУРСУ ИСТОРИИ АНТИЧНЫХ
ЛИТЕРАТУР

- Круазе — История греческой литературы, 1915 г.
- Зелинский — Древне-греческая литература эпохи независимости (в двух частях) II гр. 1919-1920г.
- Алексеев — Древне-греческие поэты в биографиях и образцах, СПБ, 1896.
- Магаффи — История классического периода греческой литературы, 2 тома 1882-1883.
- Перетели — Греческая лирика, образцы Тифлис, 1927 г.
- Баумгартен — Поланд и Вагнер. Эллинская культура, пер. под ред. Зелинского, СПБ, 1907 г.
- Баумгартен — Поланд и Вагнер. Эллинистическо-римская культура, пер. под. ред. Зелинского. СПБ, 1915 г.
- Большая советская Энциклопедия, — под слов. «Греция. глава» «Древне-греческ литерат.».
- Дератани — История древне-римской литературы, М. 1928 г.
- Лео — Очерк истории римской литературы, СПБ. 1908 г.
- Нахотт — История латинской литературы. М, 1914 г.
- Бирт — История римской литературы. М, 1913 г.
- Алексеев — Древне-римские поэты в биографиях и образцах, СПБ, 1897.
- Модестов — Лекции по истории римской литературы. СПБ, 1888 г. с добавлением 1905 г.
- Мартини — История римской литературы, ч. 1 , СПБ 1912 г.
- Малеин — Золотой век римской литературы, 1923 г.
- Дератани — Хрестоматия по истории античных литератур. 2 тома, 1935—1936.

Пиотровский—Древне-греческая драма, 1 ч. 1937 г.
Нагузаский—История римской литературы, 2 тома
1911—1915 г.

Асмус —Античные мыслители об искусстве, 1937 г.

П Е Р Е В О Е Й

«Иллиада» —Гнедича и Минского.

«Одиссея» —Жуковского.

«Война Мышей и пягушек»—Альтмана М. 1936 г.

Гомеровы гимны—Вересаева (соч. т. 8).

Геспод —Вересаева (Вересаева соч. т. X).

Лирика древней—собрал Голосовкер М. 1935 г.

Эллады

Лирические поэты—Вересаев (соч. т. X).

Эсхил —полный пер. Пиотровского. 1937 г. отдельно «Прометей», пер. Аппельрота, Соловьева, Мережковского, Пиотровского, и др. Орестия, пер. Котелева, 1883. «Агамемнон», пер. Радзига.

Софокл —Полный перевод Зелинского (3 тома). Три трагедии пер. Нилендора и Шервинского («Академия»)- Одельно: «Царь Эдип» пер. О. Вейс, 1901. Мережковского и др. 1914. Антигона—пер. Водовозова 1895 г. Мережковского, 1904 г.

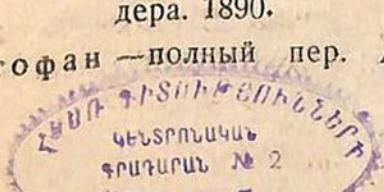
Эврипид Пер. Анненского. 1907, под ред. Зелинского (3 тома) 1916—1921 г.

Отдельно —«Ипполит». 1904. «Медея», 1902, пер. Мережковского. «Ипполит» пер. Шнейдера, 1889. «Алкестида» («Альпестра»), пер. Шнейдера. 1890.

Аристофан —полный пер. А. Пиотровского (2 тома

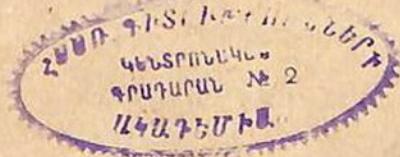
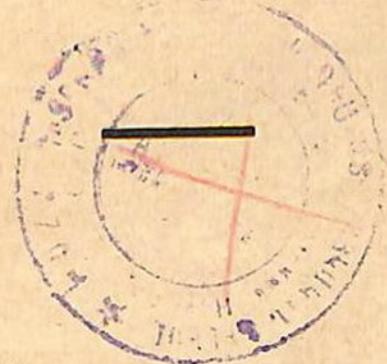
11
23423

А

- 1934 г. Отдельно; «Всадники», пер. Станкевича, 1892. «Осы» пер. Корнилова, 1900.
- Геродст —История пер. Мищенко, 1888.
- Фукидид История пер. Жебелева, 1915 г.
- Ксенофонт—Греческая история, пер. Лурье, 1935 г.
Сократические сочинения, пер. Соболевского, 1635 г.
- Лисий —Речи, пер. Соболевского, 1933 г.
- Демосфен —Речи против филиппа. пер. Мищенко, 1903,
Политич. речи, пер. С.М. Радцига (печатается).
- Менандр —пер. Церетели, 1936 г.
- Аристотель—«Поэтика», пер. Новосадского, 1927 г.
- Лукан —Сочинения, пер. под ред. Богоевского, 2 т.
1935 г.
- Феокрит —пер. Сиротинина 1891.
- Геронд —Мимиямбы, пер. Церетели, 1929.
- Плавт —пер. Артюшкова (3 тома). 1933—1937 г.
- Теренций —пер. Артюшкова, 1934 г.
- Лукреций —пер. Рачинского, Петровского, 1936 г.
- Катул —пер. Фета, Эгадея, Северского, Пиотровского, 1929 г.
- Цицерон —«Речи» пер. Зелинского, 1901 г.
- Вергилий —«Энеида», пер. Квашнина—«Самрина». 1893 г. Шершеневича 1868, Фета, 1888, В. Брюсова—1933.
- Гораций —Полный пер. Фета. пер. под ред. Петровского, «Оды» пер. Порфирова, 1902, Шатерникова. 1935 г. Семенова—Тяншанского и др. 1936.
- Свидий —Метаморфозы, пер. Шервинского, 1937 г.
пер. Фета. «Баллады-послания» пер. Зелинского.

- Тибулл —пер. Фета, 1898.
 Пропорций —пер. Фета.
 Ювенал —пер. Адольфа. 1888, Недовича, 1937 г. Фета. 1885.
 Марциал —пер. Фета, 1870.
 Апулей —«Золотой осел», пер. Кузьмина, 1929 г.
 Петроний —Сатирикон, пер. Ярхο, 1924 г.
 Сенека —Трагедии, пер. Соболева, 1933 г.
 Ю. Цезарь —Ред. Покровского—готовится.

Թարգմ. Ս. ՍՈՂՈՄՈՆՅԱՆ

Խմբ. Մ. ՍԱՆԹՐՈՍՅԱՆ

Սբրագրիչ՝ Կ. ԳԵՏՐՈՍՅԱՆ

Գրավլիտի լիադոր 3.—3550 Պատվեր № 19, Տիրաժ 600

Հանձնված և արտադրության 17 հունվարի 1938 թ.

Սահրապրիված և տպելու 25 հունվարի 1938 թ.

Ուսուցիչների Վորակագործան Ինստիտուտի տպարան

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Օրադ.

FL0003671

064
ԳԻՒԾ 35 4.

59

A II
23423

6262

Арм. ССР
Институт Повышения Квалификации Учителей
ПРОГРАММА
по истории античных литературы
Ереван, 1938 г.

1938. 12507

аров